

## Lukas 6:12-19

Jezus bracht de nacht door in gebed..... Wat roept zo'n simpel zinnetje bij u op? Als ik heel eerlijk ben, vind ik zo'n zinnetje altijd heel confronterend. Een nacht doorbrengen in gebed. Natuurlijk vinden we gebed belangrijk. Maar als er weer eens zo'n gebedsnacht is van Open Doors bijvoorbeeld en we gevraagd worden een uurtje mee te bidden, dan begint er van alles binnen in me te protesteren:...'s nachts bidden..... En ik denk niet dat ik de enige ben. Gebed gaat de meeste mensen niet zo makkelijk af. Natuurlijk, gebed is belangrijk, iedere christen zal het beamen, maar dat wil nog niet zeggen dat we de praktijk van bidden makkelijk vinden. Ik ben ontzettend blij met onze bidstonden. Want zo'n bidstond helpt mij om gericht te bidden voor de gemeente, de zieken, de activiteiten, de jongeren, de zendelingen, enz. Want in m'n persoonlijk gebed schiet dat er zo weer bij in en gaat het elke keer toch weer heel makkelijk over m'n eigen leven, m'n eigen gezin, m'n eigen werk, m'n eigen besommeringen. En als ik met anderen over hun persoonlijk gebedsleven praat herkennen ze dat ook best. En wie kent dat niet, dat je begint te bidden in jezelf en dan in één keer zit je met je gedachten heel ergens anders, vaak iets heel onbelangrijks. Of nog erger, je gaat 's avonds naar bed en je begint met je avondgebed en dat word je de volgende morgen wakker en dan besef je dat je al voor het 'amen' in slaap gevallen was. Een ervaring trouwens die we bij de discipelen ook tegen komen. Tijdens de verheerlijking op de berg, waar Mozes en Elia aan Jezus verschenen, werden de discipelen door slaap overmand en ook later in Getsemane, terwijl Jezus een zware gebedsstrijd voerde, sliepen de discipelen. Lukas vertelt daarbij dat ze sliepen van droefheid. Dat kan blijkbaar. En natuurlijk, je kunt beter biddend in slaap vallen dan zonder te bidden in slaap vallen, maar we schamen ons toch ook wel een beetje, als ons dat overkomt. En dan staat hier van Jezus dat Hij de nacht doorbracht in gebed. Ik heb daar vaak over nagedacht. Hoe kan het nu dat de Here Jezus, van Wie we geloven dat Hij God is, moest bidden, Hij is toch zelf God, waarom praat Hij dan met God? Jehova's getuigen, die de godheid van Jezus ontkennen, proberen ons ook altijd op dit punt te pakken. Nog niet zo lang geleden sprak ik weer met een van hen en prompt kwamen ze met die vraag op de proppen "als het klopt dat Jezus God is, dan is Zijn gebed toch niet meer dan praten in zichzelf". Wat we nooit moeten vergeten is wat er in Filippenzen 2 staat: Christus heeft zijn gelijk zijn aan God niet willen vasthouden, maar Hij heeft zich ontledigd en

de gedaante van een mens aangenomen". Dit is wat in de theologie de incarnatie genoemd wordt. (niet te verwarren met het woord reïncarnatie, wat men in het hindoeïsme gelooft. Dat wil zeggen dat we in een ander lichaam weer terugkeren op aarde) Incarnatie staat voor de menswording van Christus. Christus is God, als God is Hij er altijd geweest, maar Hij werd mens, 2000 jaar geleden. Hij is niet altijd mens geweest, Hij is mens geworden, heeft als mens geleefd, is als mens gestorven en ook als eerste mens opgestaan. En toen Jezus hier op aarde leefde, heeft Hij geen gebruik gemaakt van Zijn Godheid. Interessante vraag hoe het dan met zijn wonderen zit. Deed Jezus de wonderen omdat Hij God in mensengedaante was, of als mens die volledig onder de leiding van de Heilige Geest stond. Ik denk het laatste. Alhoewel Hij natuurlijk wel op een heel bijzondere manier en voor een bijzondere taak de Geest ontvangen had. Maar toch, Jezus was volledig mens. En als mens moest Hij, net als ieder ander mens bidden, om de relatie met God te onderhouden. Hij moest zich openstellen voor de leiding van de Heilige Geest in Zijn leven. En als mens moest Hij zich het woord van God eigen maken. Hij heeft de gehoorzaamheid geleerd, zegt de Hebrëënbriev (5:8). En omdat Jezus volledig mens was, ging Hij een nacht in gebed, voordat Hij een keuze ging maken wie van Zijn discipelen Zijn apostelen zouden worden. Hebt u gezien dat de tekst dus zegt dat er meer discipelen zijn dan twaalf. Hij koos uit de kring van discipelen 12 mannen uit, die ook wel apostelen genoemd werden. Discipel betekent leerling, apostel betekent gezondene. Jezus realiseerde zich dat er veel vanaf zou hangen. Want deze 12 mannen zullen het fundament gaan vormen van de christelijke kerk. Na Pinksteren zal er op dat fundament een gemeenschap gebouwd worden uit alle volken, de gemeente van Jezus Christus. En toch is daar nog niet alles mee gezegd. Want behalve dat Jezus zijn apostelen uitkoos, begon Hij in vs. 20 met zijn onderwijs. Zijn nacht van gebed was niet alleen nodig om de apostelen uit te kiezen, maar ook om de grondregels van Zijn Rijk door te geven. En om die grondregels te kunnen doorgeven, was absolute afstemming op Zijn Vader nodig. Die grondregels geeft Hij door in een rede op een vlakke plaats, zegt vs. 17. Daarom menen sommigen dat deze toespraak een andere toespraak is dan we vinden in Matt. 5-7, de zogenaamde bergrede, alhoewel er wel heel veel overeenkomsten zijn. Er zou dan een 'vlakterede' zijn en een 'bergrede'. Naar mijn overtuiging hebben Lukas en Matteüs het over dezelfde gebeurtenis en gaat het hier over dezelfde rede. Die vlakke plaats bevindt zich in de bergen. Het heeft alleen maar zin om te vermelden dat Jezus een

vlakke plaats opzocht als de omgeving bergachtig is. Er is een opvallende gelijkenis met de wetgeving in Exodus 20. In Exodus 20 lezen we dat het volk de HERE God moest volgen naar de berg Sinaï. Daar op die berg ontmoette Mozes God en via hem ontving het volk de tien woorden van God. Wij hebben het vaak over de tien geboden, maar dat is niet terecht. Dat komt omdat de Bijbelvertalers die titel aan het hoofdstuk Exodus 20 hebben gegeven. Het gaat om 10 woorden, die samen de grondregels vormen voor het leven met God. Niet zo zeer een wet, je moet dit en je moet dat. Je kunt betere spreken over onderwijzing in plaats van wet. En die onderwijzing begint met bevrijding 'ik ben de Here uw God, die u uit het land Egypte, geleid heb'. Dus niet, als je zo leeft dan wordt je bevrijd, maar als bevrijd mens dan ga je zo leven! Op dezelfde manier als God in het Oude Testament de grondregels aan het volk gaf onder aan de berg, geeft Jezus in het Nieuwe Testament de grondregels aan zijn volgelingen mee, onder aan de berg. Als je de Bergrede in Matt. 5 leest, dan valt op dat Jezus ook citeert uit de 10 woorden. "gij hebt gehoord dat er gezegd is: gij zult niet doodslaan. Maar ik zeg u: een ieder die in toorn leeft tegen zijn broeder, zal vervallen aan het gerecht. Gij hebt gehoord dat er gezegd is: gij zult niet echtbreken. Maar ik zeg u: een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart al overspel gepleegd. Gij hebt gehoord dat er gezegd is: gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar ik zeg: heb uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen. Met dat 'ik zeg u' laat Jezus nadrukkelijk zien dat Hij gezag heeft. Hij weet als geen ander hoe Gods Woord moet worden toegepast. Hij weet als Koning het best hoe het in Zijn Koninkrijk behoort toe te gaan. En Jezus sluit dan af met die bekende, maar ook verwarrende woorden: gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is. Dit volmaakt zijn betekent niet, zoals wij vaak denken, zondeloos zijn. Alhoewel uiteraard van God gezegd kan worden dat Hij zonder zonde is. Nee, dit woord volmaakt betekent veel meer zoiets als 'goed' zijn, 'liefdevol'. Volmaakt zijn, is mensen uit één stuk zijn. Net zoals onze Hemelse Vader absoluut goed en absoluut liefdevol is.

Als we het over gebed hebben is de Here Jezus een geweldig voorbeeld voor ons. Verschillende malen lezen we in het Evangelie dat Hij zich terugtrekt om te bidden. Vooral op de cruciale momenten in Zijn leven. Hier aan het begin van Zijn openbare bediening, bij de aanstellingen van de apostelen en, zeg maar, de Nieuwtestamentische wetgeving. Maar ook vlak voor zijn gevangneming in

Gethsemané. En Jezus hoefde daar niet perse voor naar de tempel. Hij trok zich terug op een rustige plaats. En op die rustige plaats stemde Hij zich af op zijn Vader. Dat was voor Hem letterlijk even thuiskomen. Wat is gebed toch een geweldig middel. Zo maar, in een zaaltje van ons kerkgebouw in Oldebroek, in gesprek gaan, met de Almachtige, de Schepper van het Heelal, die Ontzagwekkende grote God, die wij dankzij het volbrachte werk van onze Here Jezus 'Vader' mogen noemen.

Amen.